

Toespraak: Sara Kremers tijdens dodenherdenking 4 mei 2018

Onthulling Stientje Jans en Antoon Schrader pedje.

Op school heeft Mariette Schrader , de dochter van Antoon Schrader over haar vader verteld.

Antoon Schrader was een heel bijzonder mens voor heel veel mensen. Hij was goed in engels, Duits en Frans. En dat had hij wel nodig in de oorlog. Hij werkte op het gemeentehuis en was tegen de Duitsers. Hij was een verzetsstrijder. Hij hielp mensen zoals Joden onderduiken en aan extra voedsel door het hergebruiken van voedselbonnen

Hij kon heel goed persoonsbewijzen vervalsen. Hij verstopte ze dan in het bos in een soort beschuitbus. Dit was de ruilplaats voor mensen, ze deden hun oude erin en haalde de nieuwe eruit.

Antoon Schrader deed heel gevaarlijk werk namelijk in het verzet.

Ook op school is de zus van Stientje Jans geweest en heeft over haar leven verteld.

Stientje Jans was een wonderkind. Stientje klaagde nooit, huilde nooit en zeurde nooit.

Toen ze nog heel jong was kreeg ze een granaatscherf in haar rug en raakte ze vanaf haar middel verlamd. Er volgt een lange lijdensweg.

Ze heeft heel veel operaties gehad maar op een dag mocht Stientje naar Nijmegen, voor een operatie. Ze bleef daar wel een tijdje. Op een dag zei ze dat ze dood ging. De zusters zeiden steeds: Stientje doe niet zo gek, je gaat niet dood. Voor de zekerheid hadden ze de dokter nog even opgeroepen. De dokter zei dat er niks aan de hand was. Die maandag werd ze heel benauwd en kreeg

ze hele hoge koorts. Ze hebben op het laatste moment haar vader en moeder opgeroepen en ze kwamen met spoed naar haar toe.

Toen haar ouders er waren zei ze hèhè eindelijk jullie zijn er. Papa mama jullie hebben mij een heel mooi leven geschonken. Ze heeft afscheid genomen en toen deed ze haar ogen dicht.